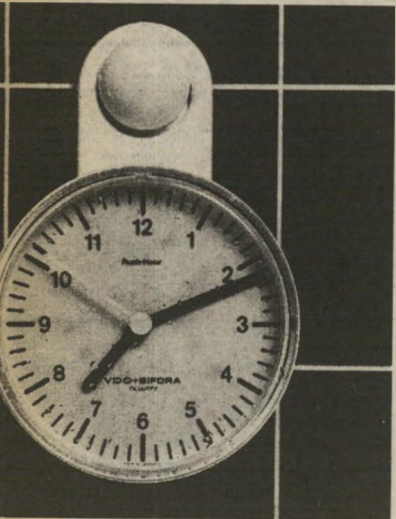

שעון קווארץ לאמבטיה

לצרכי תזכורת בלבד. הכולבו המפורסם עדיין קיים, באותו מקום בניו יורק, ועדיין מוכרים שם כל מיני חפצים משוגעים. הנה אחד שאת ואתה בדיוק צריכים. אפשר לקנות שניים ועדיין יישאר משהו לקניה נוספת במיסגרת המאה דולר החופשיים ממכס. אתם ודאי נתקלתם כבעיה החמורה של — מה השעה באמבטיה? יש פיתרון, אוריגניל מאמריקה. מהיום כל אחד יכול

Bathroom Quartz Clock

לרדת מה השעה בשעת רחיצה, אמבט חם, סתם מיקלחת ועם סבון בעיניים. יש המצאה מיוחדת ששעון קווארץ עמיד לאדים לאמבטיה זה השם המיסחרי. מעלתו העיקרית שהוא מראה את השעה ולא מתכסה באדים, לוח הזכוכית מצופה בחומר דוחה אדים, רטיבות ושניונים קיצוניים בטמפרטורות של חדר-האמבטיה. הוא תמיד נמכר בצבע לבן, הספרות והמחוגים בשחור. "מדליק" לא? העיקר שהוא עשוי מפלסטיק. גודלו כאריח חרסינה באמבטיה, וגם זה בתנאי שהאריח לא יותר קטן מ-15 סנטימטר. לא צריך חשמל, החשמל בפנים, בצורת סוללה. המחיר, כולל הוראות התקנה וסוללה: 40 דולר. המישקל שניים ורבע קילוגרם.

הבנק ממליץ

אומרים שיש משבר בייצוא. יש. אני לא צריך להסביר למה וזה גם לא חשוב. יש רק מדינה אחת שאליה כדאי מאור לייצא. משלמים שם עבור הירקות והפירות מישראל, במקום, חצי קש וחצי מזון, בלי צ'קים, בלי התחייבויות העברות ועמלות בנקאיות, אשראים וכל מיני "שרים" אחרים. לא צריך מטוסים ולא אוניות, רק משאיות. פורקים את הסחורה והכסף על השולחן, ואפילו המחיר בדרך-כלל 20-30 אחוזים יותר גבוה מהמחיר באירופה. החקלאי מקבל את כספו אחרי כמה ימים, לא שבועות או חודשים.

וזו הסיבה היחידה מדוע לא כדאי לסגת מלבנון. מדוע כדאי או צריך (לסגת) תקראו במקום אחר בעיתון הזה. אני עוסק רק בחלק הכלכלי ותתפלאו, הלירה הלבנונית לא פחות טובה מהדולר, לכן סחורי לבנון שמחים לשלם בדולרים חיים עבור פלפלים ומלפפונים ירוקים מישראל.

נסק טוב

כשהתלונן אחד מגדולי הפרחים הוא מפסיד כל הומן, ולא כדאי לגדל פרחים לייצוא. וזהו הכל על המאמץ שהוא משקיע, ומה יהיה וכו', אמרו לו: תשמע, מה אתה מתלונן אין דבר יותר רווחי מגידול פרחים לייצוא: שאל איך זה. אמרו לו: תראה, הפועלים שלך מרוויחים, בית-האריזה מרוויחה, הנהג של משאית הקירור של בית-האריזה מרוויח, הפקידים של אגרוסקו מרוויחים, הטייס שמטיס את הפרחים מרוויח, הסיטנאי בחול מרוויח, הקימעונאי בעל חנות-הפרחים, מרוויח, או מה אתה מתלונן? אם שיבעה אנשים מרוויחים ורק אחד מפסיד, אז זה לא רווח?

אתה והשוק

מאת מאיר תדמור

המכפיל הוא ירוק!

נחזור לבורסה. כשהייתי השבוע בבורסה שאל אותי אחד מהסוחרים, על מה "אנחנו", העיתונאים, כותבים. הרי אין על מה לכתוב. אמרתי לו שפרנסה קודמת לבורסה, וכמו שהם, מקורבי הבורסה, אומרים כל הזמן שהנה, הנה, הבורסה מתחיל לזוז ואין תזוזה, אנחנו כותבים שאין תזוזה אבל לעומת זה יש פרנסה.

עכשיו כמה עצות: אני עדיין חושב שרגן (הנשיא) הוא גיבור יותר טוב מארידור, ויסלח לי שרהאוצר שלנו, המנסה כבר תקופה ארוכה להוכיח את ההיפך, לזכותו ייאמר שאנחנו רווקא ורוקא נהנים מהנסיון שלו, שכלל נהראה הולך להיגמר — במקום אחרי החגים ובמאוחר אחרי הבחירות לרשויות המקומיות.

תתפלאו, זה תלוי גם ביקר פלסנר, שיכריו, שכרי שהניסו שערך יהיה מושלם, צריך לפחת את השקל ב...נניח 25%. וכל זאת, מכיוון שהדולר לא התנהג בהתאם לתחזיות שלו. וההסבר לכך הוא שאין ליועץ ישראלי השפעה של נשיא אמריקאי.

מי שמכור לבורסה, ולא יכול בלי, הנה כמה מניות שהמכפיל שלהן נמוך ועל פי התיאוריה כדאי להשקיע בהן. למשל: אדנים, טפחות, שלטון, כלל לסינג, הדר, הפניקס 5, ירדניה 5, סקוריטס, דרוקר, חלב 0.5, מהדרין, פריאור, דנות מ'ר, פי. בי, הראל 5, מלונות דן, רפק אלקטרוניקה, שופרסל ב', אוקטגון, אנדן, המסלול, חימר, טמפון, כבלי ציון, מוזאיקה, נייר חררה, סנו 5, קליל 5, שלרינה, תיא, תעל, אלרון, החברה לישראל 5, כלל תעשיות, עוז ג', פריון, פז נפט, פדאוויל.

זה מכפיל, זו לא רשימת קניות. המכפיל הכי נמוך אינו מוסיף ברשימה, הוא ירוק ואפשר להחזיק אותו בכיס!

אני מתחיל שוב להרהר בקול רם ולשאול מהי בורסה. אחד ממתפרנסי הבורסה אמר לי שהוא זוכר, שקרא פעם, או אולי שמע פעם בהרצאה מלומדת, שבורסה זה מקום שבו נפגשים מוכרים וקונים. יפה. בבורסה של תל-אביב נפגשים, בעיקר מוכרים, וקונים — זו בעיה אחרת.

אחד מגדולי המבנינים אמר לי שבבורסה "מיישרים פינות", משתדלים שלא יהיו יותר מדי "מוכרים בלבד", קצת ירידות — לאלה לא צריך לראוי, הן יותר לבר, והעליות, אם ישנן, באות כדי לשמור על המוראל. ועוד משהו — מי שרואג, ואלה הם בעיקר המוסדות הבנקאיים, דואג למה שקרוי "סטופרים", שמירת שווי השוק לעומת השווי הנכסי, בקיצור לא לאפשר למניות המטופחות ללדת ולהפוך למציאה של ממש.

אבל גם זה לאחרונה הולך ודועך. מיספר המציאות גדל ואז עוברים למניות עם מכפיל נמוך, שעל פי התיאוריה, ככל שהוא נמוך יותר, המניה שבה מדובר היא בעלת סיכוי טוב יותר לכבות את הפסדי העבר. ובחצי השנה האחרונה, הויץ מהבנקאיות, כולן הפסידו.

אני לא חסיד של מכפילים, הבנקים כן, ומי גדול בעסקי בורסה מאשר הבנקים. מה שטוב לבנקים, טוב לכל עם ישראל — אומרים הברוקרים הפרטים ושוב לוקחים טרמפ ככל שידם משגת על המניות של הבנקים, של עצמם ושל הקבוצה.

בין מניה למניה פורחים עיסקי הבנקאות. מוכרים בנקים, קונים בנקים. ובחוקשור זה שמעתי כי, בבנק דיסקונט יש עם מי לדבר, אבל אין על מה, "עד שבע בערב". הרי לכם במישפט אחד שלוש עיסקות. ובאותו הקשר (איה מילה) פגשתי חבר שהתחיל לעבוד בבנק. שאלתי, נו, איך המשכורת? טובה, השיב, טובה מאור, אבל הבעיה היא שהחודש ארוך מדי

בלבנון: כסף על השולחן

הנה עוד דוגמה למה שאומר הבנק הערבי

לנוכח המשך אי-הוודאות הכלכלית וחששות הציבור מפיחות חריפה, אין לצפות כנראה לתפנית קיצונית בשוק המניות. מאידך, כמידה שיחול מהפך, הוא עשוי להתבטא תוך תיקון חד ומהיר בשערי המניות כלפי מעלה, מאחר שהגופים שתומכים וקולטים בימים אלה מניות לא ימהרו לשחררן ברמת המחירים הנוכחית.

לכן, ללקוח ממוצע אנו ממליצים לרכוש מניות איכות בחלק מתוך ההשקעות שיועד לשוק המניות, ואילו למשקיע גדול יתכן שתקופה זו מהווה הזדמנות לרכוש מניות בכמות רבה מהרגיל תוך ירידות שערים.

אנו שנים וממליצים שבעת בניית תיק השקעות ללקוח, יש להעזר בהשקעות בעלות רמת סיכון נמוכה יחסית ותשואה הולמת, כגון אג"ח צמודות למדד, אג"ח הנסחרות במט"ח, מניות הבנקים הגדולים, וכמובן קרנות נאמנות אשר עיקר נכסיהן במרכיבים, שהזכרנו לעיל.

בברכה
הנהגלה הראשית

כביש כמחיר של 20 ליטר בנזין מעורב בשמן (מנוע שני טקט) כמו לקטנועים, ולהנות מהנוף בגובה מאה מטר, שיקנה, אפשר גם עם שותף, שבת אחת אתה, ושבת שנייה הוא. וכאשר הוא במילואים, כל השבתות שלך.

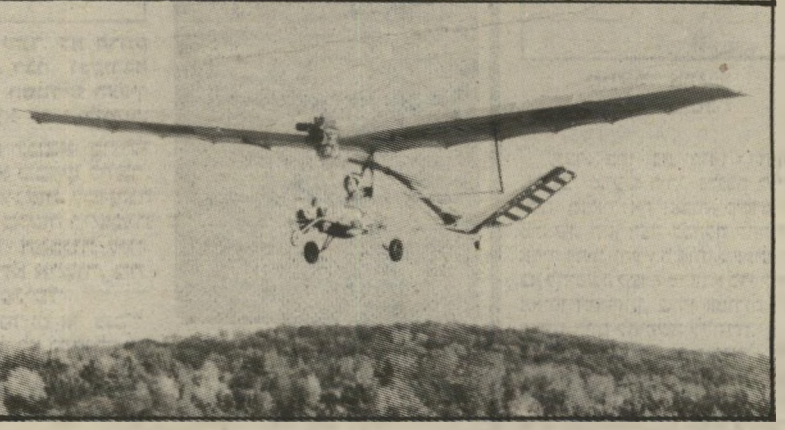
ועוד יתרון: אפילו אם אתה רוצה, לאשתך אין מקום. ועכשיו עוד הערה. מה קורה, שאלתי, אם המנוע מגמגם, או סתם נעצר, כי שכחת למלא דלק? אין בעיות, אומר אחד ממנהלי החברה, ולא חשוב למה זה קרה, אף על פי שזה לא קורה, המטוס גולש, כמו גלשן רוח, לאט לאט, אל הקרקע. ואתה מקפל אותו, שם אותו על גג המכונית, נוסע לתחנת-הדלק הקרובה, ממלא דלק, מרכיב אותו, ושם לדרך.

מחיר המטוס: שלישי מכונית

מטרים, המתרוממת בעזרת מנוע של 20 כוח סוס ו-5500 סיבובים לדקה. זה בשביל המבנינים. והנה עוד כמה פרטים טכניים, בשביל אלה הרוצים להבין: שטח הכנף 173 רגל מרובע; מישקל ריק 95 ק"ג; מישקל מירבי 210 ק"ג; שיעור גלישה 1:9. מהירות הזרקות (המהירות המינימלית כדי לשמור על גובה) 40 קמ"ש;

כל אחד יכול לטוס. באמת שיכול. יש דבר חדש, שיעזר של דבר: מטוס זעיר-מישקל, עד 120 קילוגרם, המסוגל לשאת אדם אחד במהירות של עד 100 קילומטר לשעה.

עכשיו, נתחיל לפי הסדר. כמו כל דבר חדש, גם המטוס הזעיר הגיע ארצה באיחור-מה, וכמובן מאמריקה. שם גם המציאו את המטוס הזעיר

מטוס זעיר-מישקל המחיר 5900 דולר

מהירות שיוט 60 קמ"ש; צריכת דלק 5 ליטר לשעה (מיכל דלק בן 20 ליטר); שיעור הטיפוס 400 רגל לדקה; מרחק המראה 40 מטר.

ועכשיו הגענו להפתעת העונה: המחיר. 5960 דולר, בערך כמו שליש מכונית חדשה. ומי שרוצה לקנות וגם ללמוד לטוס, יהיה חייב ללמוד תיאוריה במחיר של 150 דולר, או קורס הכולל תיאוריה ו-16 שעות הרכבה בטיסה ב-800 דולר, פחות מלימוד נהיגה במכונית אחרי שני כישלונות.

ועכשיו יש עוד הפתעה: את כל הסיפור הזה שמעתי וראיתי בארץ, למרות המחירים כדולרים. שני משוגעים לעניין הקימו חברה בשם קל-טיס. שיש לה אפילו משרד באזור התעשייה בהרצליה, ורשיון להפעלת מטוסים זעירי מישקל בארץ. ראיתי במחסן כמה מטוסים ארוויים, שאותם אפשר להרכיב בחצי שעה.

יש להם מרכז מיבצעי בשדה-התעופה הבריטי הישן בעין שמר, מרייכים, ספרים ומטוסי-הרכבה זוגיים. בקיצור, מי שרוצה להגיע לאילת ולא על

המטוס ארוז המהירות 100 קמ"ש

קל-המישקל, העשוי מבר מיוחד לכנפיים, מוטות אלומיניום, מנוע ושלושה גלגלים. המטוס כולו עשוי מנכף ענקית ברוחב של 10